

Ügyvezető kártérítési felelősségének buktatói

Egy Kúriai határozat figyelmeztet arra, hogy nem mindegy milyen károkozó magatartás miatt és milyen jogalapon pereljük az ügyvezetőt.

A konkrét jogesetben egy vállalkozást azáltal ért kár, hogy a levelezési rendszerét ismeretlen elkövetők feltörték, és ennek eredményeként a cég egyes esetekben téves bankszámlákra utalta a beszállítóit megillető összegeket.

A felperesi cég pert indított az ügyvezetőjével szemben annak kártérítési felelőssége alapján arra hivatkozással, hogy megszegte a pénzáttalások ellenőrzésével, a megfelelő ellenőrzési rendszer kialakításával kapcsolatos ügyvezetői kötelezettségeit.

A felperesi cég arra hivatkozott, hogy az ügyvezető az ügyvezetési tevékenysége során cégnek okozott károkért a szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség szabályai szerint felel a céggel szemben.

Az eljáró bíróságok megállapították, hogy beperelt ügyvezető a társaság vezetésében kettős minőségben, megbízási szerződéssel ügyvezetőként és egyúttal munkaviszonyban gazdasági igazgatóként is részt vett, és ennek következtében a társasággal szembeni felelőssége is attól függ, hogy melyik jogviszony alapján fejtette ki a felperes által terhére rótt magatartást.

Azt kellett tehát vizsgálni, hogy a számlák ellenjegyzésére és ellenőrzésére melyik minőségében volt jogosult és köteles. A bíróságok azt állapították meg, hogy a számlaváltozás igazolásának bekérése, a bankszámla-változások kezelésével, ellenőrzésével kapcsolatos utasítás nem tartozott az I. rendű alperes ügyvezetői feladatai közé, erről a megbízási szerződés nem rendelkezett. Ezzel szemben rögzítették, hogy az I. rendű alperesnek a gazdasági igazgatói munkaszerződésben előírt feladata volt a számlaszámok ellenőrzése, e körben az esetleges hiba észlelésének kötelezettsége.

Hiába hivatkozott az ügyvezető felülvizsgálati kérelmében arra, hogy teljesen mellékes, hogy a károkozás az ügyvezetőként felügyelt területek mely munkafázisával függ össze, mivel az I. rendű alperes a teljes ellenőrzése alá utalt terület működéséért felelt, a Kúria kimondta, hogy abban az esetben, ha az állított károkozó magatartás nem az ügyvezetés körébe tartozik, a vezető tisztségviselőnek a jogi személlyel szembeni, a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősségét megállapítani nem lehet.

A Kúria azt hangsúlyozta, hogy a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben tehát az adott esetben nem annak volt jelentősége, hogy az I. rendű alperes a társaság ügyvezetését megbízási jogviszonyban vagy munkaviszonyban látta-e el, hanem annak, hogy a megtéríteni kért kár okaként nevesített mulasztások az I. rendű alperes gazdasági igazgatói, nem pedig az ügyvezetői feladatainak teljesítéséhez kapcsolódtak.

Fontos tehát szem előtt tartani, hogy minden esetben meg kell vizsgálni, hogy a kárt az adott személy milyen „minőségében” okozta, és ha az állított károkozó magatartás nem az ügyvezetés körébe tartozik, a vezető tisztségviselőnek a jogi személlyel szembeni, a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősségét megállapítani sajnos nem lehet.